

Елин Пелин
Тримата инатчии

Трима другари, като вървели един път през гората, срещнал ги някой си и ги поздрави.

Те му отговорили и тримата. И веднага се запрепирали.

– Тоя човек мене поздрави – казал единият. – Ние с него сме познати откога, откога!

– Не тебе, ами мене поздрави – рекъл вторият. – Ние с него сме другари още от детинство.

– Тоя човек не поздрави ни тебе, ни тебе, приятелю, а поздрави мене. Ние с него сме стари приятели! – обадил се третият.

Препирали се приятелите, скарали се и работата дошла до бой.

Тогава един от тях казал:

– Защо се караме? По-добре да отидем при съдията. Нека той реши кой от нас има право.

И станали тримата, та при съдията. Той ги разпитал един по един, изслушал ги и казал:

– Понеже и тримата сте упорити хора, има право оня, който е най-големият инатчия между вас.

И съдията почнал да ги разпитва кой какви инати е проявил през живота си:

Първият почнал:

– Един път бях много болен и лекарят беше ми забранил да ям яйца. Майка ми един ден беше сварила, аз не се стърпях, а грабнах едно и поисках да го изям скришом. Но в това време врата се хлопна, аз се уплаших и го налагах цялото. Влезе лекарят. Като видя, че ми е подута бузата, зачуди се и почна да ме разпитва от що ми е станало това и ме покани да си отворя устата. Аз му направих инат и нито проговорих, нито си отворих устата.

– Тая буца е злокачествена – рече той. – Трябва да я отрежа.

Той извади ножчето, разрежа бузата ми и остана смаян, като извади оттам едно яйце. Оттогава ми остана белег на бузата.

Вторият казал:

– Една вечер забравихме да заключим вратата, преди да си легнем. През нощта в къщата се вмъкнаха разбойници и почнаха да обират всичко. Напразно жена ми ме молеше да стана и да прогоня разбойниците. Заинатих се и не мръднах от мястото си. Те обреха всичко. Най-после грабнаха и чергата, с която бях покрит. Аз пак не станах.

Третият разправи:

– Един път ме заболя зъб и аз отидох при доктора. Той ме прегледа и ме попита кой зъб ме боли. Аз се заинатих и не му казах.

– Нали си лекар – познай сам!

Тогава той ми прегледа внимателно зъбите и извади един.

– Навярно този е болният – каза той, като го сложи пред мене.

– Не! Не е тоя – отговорих му аз.

Той извади друг.

– Този ли е?

– И този не е!

Той извади друг, след това друг, докато ми извади всичките зъби и аз пак не му казах кой е болният.

Съдията ги изслушал е търпение и казал:

– И тримата сте големи инатчи, затова и тримата имате право. Оня човек е поздравил и тримата, но не от почит, а от страх.

КРАЙ

© Елин Пелин

Издание: Елин Пелин. Приказки, Съчинения в шест тома, Том 5

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11008>]